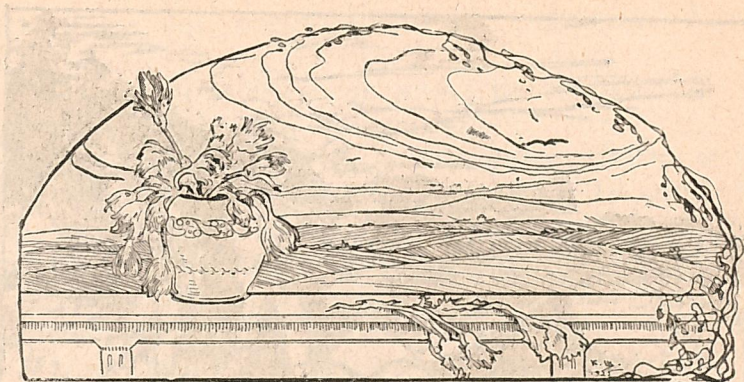

СЪНЛИВКО.

— Мила мамо, сладка мамо,
Не будиме толкозъ рано.
Още малко оставиме,
Мила мамо, не будиме! . . .

— Ставай, Митко! ставай. ставай! —
Не се такъвъ излежвай!
Ранобудний пѣтльо пѣе.
Слънчо грѣе — злато лѣе.

— Мила мамо, мамо, мамо!
Азъ те мразя сутринъ само.
То, не можешъ ти безъ мене!
Все туй: „ставай, стай!“ — не, не! . . .

— Ехъ, сънливко! ехъ, сърдитко.
Ти, хей! ти, ти! — хитрець Митко,
Ставай! че вода студена
Съмъ приготвила въ легена.

— Сега мамко, не ме прѣскай.
Ставамъ! ставамъ! не поспѣгай!
Хей ме мамко! — о-о-хъ! студе-но! . . .
Мила ма-мо, що е рано-о-о! . . .

Александъръ Симидчиевъ.